

BULETINUL EPISCOPIEI

Buletin informativ al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, cu reședința la Giula
Apare cu binecuvântarea † Preasfințitului Părinte Episcop Siluan – Anul VII. Nr. 5 (73), mai 2009

Un posibil răspuns creștin-ortodox la provocările duhului lumii

Deja nu mai este o noutate faptul că viața contemporană a devenit anormală. Valori precum bunul-simț, demnitatea, onoarea, respectul față de om, familie, față de cultură, valori de care s-au împărțit părinții și înaintașii noștri, au fost schimbate din temelii, toate s-au întors cu susul în jos creându-se o situație anomică generalizată în care omul post-modern nu mai poate găsi nici un reper, nici înlăuntrul, nici în afara sa, care să-l ducă spre regăsirea sinelui, a celorlalți, a lui Dumnezeu. În locul valorilor tradiționale, societatea de azi propune și impune autodivinizarea (egoismul de care suntem îmbibați și care anihilează respectul față de sine ca și chip al lui Dumnezeu, față de orice altă persoană sau obiect exterior nouă), răsfățul, ghiftuiala. Se proclamă „întoarcerea la natură”- care nu este decât o incursiune în sub-uman prin care învățăm sau suntem învățați să ne privim pe noi înșine și pe ceilalți ca pe niște animale și să ne purtăm ca atare. Părintele Serafim Rose (1934-1982) consideră ca un simbol al vremurilor noastre – *Disneyland*-ul american. El aduce în atenție conceptul de „generația eu”, caracteristic tineretului american al anilor '60-'70 și care se înscriseră într-un cadru mai larg, așa-numita „epocă narcisistă”, epocă în care omul este atât de absorbit de sine încât nu-i mai vede pe ceilalți – deși se poate chiar împiedica de ei. Aceste noțiuni se dovedesc a fi teribil, înfricoșător de actuale, mulându-se perfect pe personalitatea tinerilor de astăzi.

În această lume ne bună în care totul este permis, în care indecența, vulgaritatea și compromisul sunt ridicate la rangul de normă, copiii, adolescenții, tinerii experimentează de la vârste tot mai fragede totul – începînd cu sexul și drogurile, terminînd cu crima. În această lume ne bună încă mai există câteva enclave izolate de oameni „ciudați”, care se încapățânează să urmeze alte norme și principii decât cele pe care ni le propune duhul vremurilor noastre. Ei sunt de obicei creștini.

Ce putem face pentru copiii noștri, pentru ca ei să nu apuce calea cea largă a *Disneyland*-ului? Deoarece trăim în această lume, trebuie să ne asumăm acest

lucru, străduindu-ne să-i facem față în mod realist, fără a ceda ispitelor, fără a face compromisuri. Creștinul, spune Părintele Serafim Rose, trebuie să fie *altfel decât lumea anormală de azi - iar acest lucru reprezintă unul dintre pietrele de temelie ale educației sale creștine. Trebuie să fim conștienți de faptul că sistemul social, educațional actual urmărește formarea*

personal pentru a oferi un răspuns creștin ortodox „cu greutate” copilului, la provocările lumii pe care acesta ni le pune în față. Mai departe, copilul care a crescut în acordurile muzicii clasice de calitate nu va fi ispitit de ritmurile și mesajele muzicii rock, cu toate sub-genurile ei, așa cum este o persoană care a crescut în afara unei educații muzicale. Copilul care a învățat să vadă frumosul în pictura și sculptura clasică nu se va lăsa atras cu ușurință de revistele, cărțile și filmele pornografice. Muzica bună, literatura bună, o cultură temeinică, o educație prin care copilul își însușește (implicit – înțelege) principiile de bază ale unei vieți morale, creștinești, sensibilizează sufletul, îl rafinează, pregătindu-l pentru a primi impresiile spirituale și a respinge duhul antihristic al lumii. Un tânăr bine pregătit, un tânăr cult, va putea face față ispitelor grosiere, va putea avea puțința de a-și selecta anturajul după propriile standarde, va da dovadă de seriozitate, de profunzime, de demnitate – lucruri de care un tânăr ce primește necondiționat tot ceea ce societatea îi oferă nu va putea beneficia. Aceasta însă presupune un efort, o atenție și implicare sporită a familiei și Bisericii în formarea copiilor.

**Cea de a doua Venire a Domnului, icoană din
Catedrala Mănăstirii Varlaam – Meteora, 1566.**

copilului într-un duh antihristic. Trebuie, de asemenea, să fim conștienți că tot ce ni se impune din afară are un anumit mesaj- acela de autodivinizare. Prin toate mijloacele ni se sugerează încontinuu să ne distrăm, să ne trăim clipa, să nu luăm nimic în serios, uitând și ignorând orice gând legat de o existență dincolo de moarte, ignorându-L pe Dumnezeu și propria conștiință.

În aceste condiții ce putem face pentru noi și pentru copiii noștri pentru a putea supraviețui duhovnicește? În primul rând trebuie să fim noi înșine suficient de pregătiți, atât prin cuvânt cât și prin exemplu

nu trebuie să așteptăm să fie dezvoltat în primul rând la școală pentru că, așa cum am precizat deja, programa școlară este îmbibată de un duh antihristic, ci de familie și Biserică. Aceste două instituții, mult uzurpate în vremurile noastre, sunt cele care trebuie să impregneze sufletul lui de valorile autentice, creștine, înainte ca duhul vremurilor noastre să-și pună pecetea pe și în inima lui.

Aceasta ar putea fi riposta noastră în calitate de creștini ortodocși, unul dintre răspunsurile noastre la provocările lumii nebune.

Rasofora Iustina Bălan
Mănăstirea Nera

Rugămintele, mărturisire și îndemn

Nu-mi spune nimic. Îți cunosc mizeria, nezarurile, luptele și ispitele sufletului tău, așa cum ești tu! Dă-mi inima ta! Dacă o să aștepti să devii un înger ca să mi te dăruiești întru iubire, atunci n-ai să mă iubești niciodată.

Chiar când ești laș, fricos, neîncrezător în împlinirea dragostei și în săvârșirea dragostei și a sfințeniei, chiar când ai să recazi în acele păcate pe care nu ai vrea să le mai faci, Eu nu îți dau voie să nu Mă iubești. Iubește-Mă așa cum ești tu! În orice moment și în orice situație te-ai afla, în credincioșie sau în trădare, în răvnă sau în uscăciune, tu iubește-Mă așa cum ești. Eu vreau ca să Mă poți iubi din puțina și săraca ta inimă.

Dacă vei aștepta până când ai să fii desăvârșit, atunci n-ai să Mă iubești niciodată. N-aș putea Eu, oare, să fac din fiecare fir de nisip un serafim?! Un înger care să strălucească de curăție și dragoste? Nu sunt Eu Domnul Dumnezeu, Care am creat toate și pot totul? Omule, ți-ai dat tu viața pentru lume din dragoste pentru oameni, sau ai murit din iubire pentru Mine? Atunci din ce motiv nu Mă lași să te iubesc? Fiul Meu, lasă-Mă să te iubesc, Eu îți vreau inima, care este locașul Meu. Desigur, cu timpul am să te schimb, însă chiar până atunci, iubește-Mă așa cum ești tu, fiindcă Eu te iubesc cu toate că ești așa. Eu vreau ca dragostea ta pentru Mine să se nască din puțina și săraca ta inimă; din adâncul neputinței și al murdăriei tale. Eu te iubesc și când ești slab și necurat.

Nu vreau o dragoste izvorâtă și hrănită din mândria „virtuților” tale, ci dintr-o inimă smerită, pe care o poți curăți oricând. N-am nevoie de „virtuțile” tale, de talentele tale, de înțelepciunea ta. Eu vreau doar să Mă iubești și să lucrezi cu dragoste pentru Mine. Nu „virtuțile” tale doresc; dacă ți le-aș da, tu ești așa de slab și mândru, încât aș hrăni

amorul tău propriu și nu M-ai cinsti pe Mine. Deci ele să nu fie un motiv pentru care tu nu Mă cauți și stai departe de Mine. Apropie-te cu dragoste! Unui fier negru flăcările unui

Părintele Sofronie Saharov în vizită la parohia Sfântul Andrei din Belgia, întemeiată în anul 1972.

foc nu numai i-ar curăța rugina, dar l-ar face incandescent. Iubește-Mă deci, și păcatele se vor arde, și tu vei fi fericit. Iubește-Mă nu numai ca să fii curat – asta ar fi din nou o mândrie pentru tine – ci pentru că Eu vreau să odihnesc în inima ta. Deci nu te mai îngrijora de asta. Aș putea să fac prin tine lucruri mari pentru mintea omenească, dar nu; tu ai să fi

sluga rea și nefolositoare și neputincioasă. Am să-ți iau și puținul pe care tu te încrezi că-l ai. Eu te-am făcut din iubire, și pentru ca să-ți dau iubirea, fără ca tu să-Mi poți da ceva. Nu încerca să-Mi plătești iubirea prin nimic, asta Mă doare atât de mult la tine.

Iubește-Mă în dragostea Duhului Meu și fără motive. Nu mai sta departe de Mine; îți lipsește nu sfințenia – pe care numai Eu ți-o pot da – ci o inima gata să Mă iubească oricând și până la capăt. Astăzi Eu stau la ușa inimii tale ca un cerșetor, Eu singurul și adevăratul Împărat și Domn. Eu bat și aștept. Grăbește-te să-Mi deschizi prin smerenie; nu mai aduce motiv înținăriunii și sărăcia ta. Dacă ți-ai cunoaște-o până-n adânc și deplin, ai muri de durere. Dar ceea ce M-ar dura pe Mine ar fi ca tu și acum să te îndoiști de dragostea ce-o am Eu pentru tine. Crede că Eu pot totul și tu nu poți nimic fără Mine; doar păcatul ești în stare să-l faci fără ajutorul Meu. Să nu te încrezi în tine fără Mine, căci altfel voi fi nevoit să te las în cădere în măsura cu care tu te apreciezi. Nu te frământa că n-ai „virtuți”. Am să îți dau Eu Sfințenia Mea. Deschide-ți inima prin pocăință și Mă primește în potirul sufletului tău prin Trupul și Sângele Meu, pe care în dar ți-L dau la Sfânta Liturghie. Atunci o să te fac să înțelegi totul și să Mă iubești mai mult decât îți poți închipui. Lasă să curgă Sângele Meu în sângele tău și să bată inima Mea în inima ta.

Eu ți-am dat-o pe Sfânta și Preacurata Mea Maică. Lasă să treacă totul prin inima Ei curată, încât să poată mijloci pentru tine.

Orice s-ar întâmpla, nu aștepta nicidecum să devii sfânt, ca pe urmă să Mă iubești... În acest fel tu nu M-ai iubi niciodată.

Și acum, du-te!...

Eu sunt cu tine!

Ierom. Rafail Noica

Ucenicie și harul discernământului

Avva Antonie cel Mare caracterizează discernământul drept cea mai de trebuință virtute, deoarece prin el păzim toată agonișeala duhovnicească ferind-o de extreme. Discernământul sau dreapta judecată este cea care „îl învață pe monah să meargă totdeauna pe calea de mijloc, care este cu adevărat împărțeașcă...” (Avva Antonie, citat de Sfântul Ioan Casian, în Convorbirea cu Avva Moise, II, PSB 57, 1990, p.329). Mai mult, s-a spus chiar că fără discernământ „nu poate exista în mod desăvârșit nici o virtute” (Ibid., p.330) și că „dreapta socoteală este cea care-l conduce pe monah cu pași rezeși și siguri către Dumnezeu, fiind obârșia tuturor virtuților, paza și măsura lor” (Ibid.).

Această importanță excepțională a darului deosebirii l-a pus mereu în atenția nevoitorilor din mai multe puncte de vedere. Cum se poate el dobândi? Dacă este el un dar, ce putem face pentru a-l dobândi? Mai cu seamă cei îndatorați în îndrumarea altora se cuvine să fie preocupați de aceste probleme practice legate de discernământ.

Sfântul Pavel afirmă foarte clar că deosebirea duhurilor este un dar al Duhului Sfânt, una din nenumăratele Sale lucrări în

Biserică (1 Cor 12, 10). Dacă acest dar este dat de Duhul „după cum voiește” (1 Cor 12, 11) ce pot face eu a-l dobândi? Avva Moise spune că mărturisirea deasă a gândurilor la un părinte care are acest dar face ca, în timp, și noi înșine să-l căpătăm (Sfântul Ioan Casian, Ibid., pp.333-336). Aici darul deosebirii apare într-o perspectivă a devenirii, a prefacerii lăuntrice a novicelui care, încet-încet, își schimbă mintea și modul de gândire, adaptând criteriile bătrânului său. Privită în intimitatea ei, legătura ucenic-duhovnic este mereu sub semnul harului care se transmite prin învățător ucenicului. Condiția primirii este starea lăuntrică a inimii de receptivitate pe care o creează numai și numai ascultarea deplină față de îndrumător și nejudicarea lui. Pe acest fond de pasivitate receptivă a sufletului, harul care este dat de Dumnezeu prin avva începe să modeleze și să întipărească în ucenic literele alfabetului duhovnicesc cu care el își va scrie propria filă în cartea veșniciei.

Este interesant de remarcat și foarte bine de reținut un aspect al acestei dobândiri a harului prin ucenicie. Anume că fiecare duhovnic imprimă și o parte din personalitatea

sa fiilor săi. Aceasta deoarece harul nu vine în mod nemijlocit de la Dumnezeu, ci vine prin duhovnic/stareț antrenând către ucenic ceva din „duhul” starețului. Harul nu este descănat, ci mereu în unire intimă cu creația (deși transcendent ei), și fiecare creatură trăiește harul în chip propriu. Dumnezeu ne voiește liberi și de aceea harul se „acomodează” după structura sufletească a fiecăruia, dar o și preface prin conlucrare. Avem o interacțiune constantă între har și suflet, interacțiune care este însăși esența vieții duhovnicești. Sesizarea lăuntrică a acestei interacțiuni, conducerea sufletului propriu sau/și al altora pe calea mântuirii și a dobândirii harului este legată tocmai de darul deosebirii duhurilor, în care se împletește însăși și personalitatea celui de la care am moștenit duhovnicește darul. Așa se explică distanța și aparenta contradicție dintre sfaturile și soluțiile date de mai mulți duhovnici la aceeași problemă, uneori chiar aceleași persoane. Este suficient să amintim poziția radical diferită privitoare la frecvența împărtășirii adoptată de Părintele Cleopa (întemeiată pe o tradiție locală moldovenească, fără nici un funda-

(Continuare în pag. a 3-a)

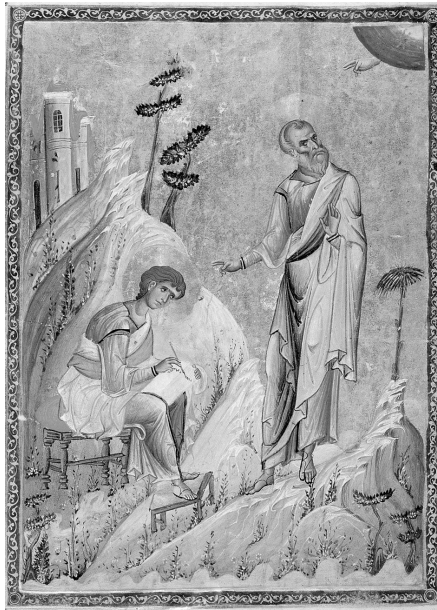
Ucenicie și harul discernământului

(Urmare din pag. a 2-a)

ment canonic) față de cea a Părintelui Teofil Părăianu și a majorității duhovnicilor atoniți (poziție întemeiată pe precizări canonice, patristice extrem de clare).

Discernământul nu este deci o tabelă de corepondențe care se cere însușită, ci este o vedere lăuntrică cu ochiul minții în lumea spirituală. El presupune o libertate dar și maturitate duhovnicească dobândită prin prefacerea uceniciei. Criteriul este interior și ține de „simțirea harului cu mintea”, după expresia Sfântului Diadoh al Foticeii, simțire a minții care exersată timp îndelungat, gustă cu precizie realitățile distincte din lumea nevăzută (Cuvânt ascetic în 100 de capete, c.30, în Filocalia rom., vol.1, ed. a II-a, 1992, p.401, ed. a III-a, 1993, p.425). Tactica generală a diavolului este de a imita lucrarea harului; dar experiența nemincinoasă căpătată prin pomenirea numelui lui Iisus în vreme de ispită mai ales, face ca mintea să învețe să deosebească cele două lucrări, a harului și a vrăjmașului (Ibid., c.31). Astfel, darul discernământului ne apare legat în plus și de o realitate ontologică, constitutivă firii noastre omenești: de mintea și simțirea ei și, în plus, de lucrarea care-i este minții cea mai potrivită: pomenirea numelui lui Dumnezeu, rugăciunea.

Discernământul este un dar, un har, însă e și un rezultat al unei ecuații cu multe variabile, între care: libertatea noastră, ucenicia

Sfântul Evanghelist Ioan și Prohor, Mănăstirea Dionisiu, Sfântul Munte Athos, sec. XI.

pe care am făcut-o sau suntem dispuși să o facem, angajarea într-o prefacere lăuntrică conștientă în sensul învățării legilor lumii duhovnicești și a experimentării (verificate de stareț) realităților de dincolo, efortul constant de a ține mintea lipită de Hristos

pentru ca astfel, scufundată în lumină, să poată deosebi orice umbră și întuneric. Discernământul ține în cele din urmă de libera noastră alegere de fiecare clipă de a fi cu Hristos pe Care L-am cunoscut prin nașterea de sus, prin rugăciunile starețului care ne-a învățat să vedem dincolo și care ne-a născut prin Evanghelie în Iisus Hristos (1 Cor 4, 15) dându-ne ca moștenire nu aur sau argint, ci pe Iisus Hristos Nazarineanul (FA 3, 6) așa cum El însuși i S-a descoperit pe Sine în pliroama Bisericii. Fără o astfel de racordare a noastră la har, prin experiența celui de dinainte înpropriată, discernământul devine băjbăială, mintea se buimăcește neștiind ce să aleagă, iar eventualele cunoștințe teologice și „mistiche” căpătate din cărți nu fac decât să mărească deriva și sentimentul nesiguranței.

Soluția este de a ne îmbrăca și noi cu dulama lui Dumnezeu, smerenia, și a începe prin ucenicie la un părinte cu discernământ și experiență nemincinoasă a harului și să învățăm astfel să deosebim lumina de întuneric și adevărul de minciună, ținându-ne strâns lipiți de Adevărul întrupat prin rugăciune, „înnoindu-ne în duhul minții noastre” (Ef 4, 23), „părtași făcându-ne dumnezeieștii firi” (2 Pt 1, 4), „mulțumind cu bucurie Tatălui celui ce ne-a învrednicit pe noi să luăm parte la moștenirea sfinților, întru lumină” (Col 1, 12).

Ierom. Agapie

Sursa www.nistea.com

Evenimente importante din viața Episcopiei în anul 2009

(Urmare din numărul anterior)

6 martie – O delegație din partea Episcopiei condusă de către PS Episcop Siluan, din care au făcut parte și cele două cercetătoare de la muzeu, Doamna Emilia Martin și Elena Ciobai Munteanu, a participat la o întâlnire de lucru cu Doamna Primar Klara Perjesi, în legătură cu statuia Mitropolitului Andrei Șaguna și cu Muzeul Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria.

7 martie – În Catedrala Episcopală din Giula, PS Siluan în fruntea unui sobor de preoți și diaconi din Episcopia noastră și din Arhiepiscopia Clujului și cea a Sucevei, a săvârșit Sfânta Liturghie Arhierescă în cadrul căreia Domnul Sergiu Tomescu, Secretar Eparhial, a fost hirotonit întru diacon.

8 martie – În Duminica Ortodoxiei, potrivit tradiției inaugurate de PS Sofronie, la biserica ortodoxă bulgară din Budapesta, cu binecuvântarea ÎPS Simeon, a fost săvârșită Sfânta Liturghie Arhierescă de către PS Siluan și un sobor de preoți și diaconi reprezentând toate jurisdicțiile ortodoxe din Ungaria, fiind prezent și Președintele Consiliului Ecumenic al Bisericilor din Ungaria, Sebik Imre, Secretarul CEBU, Bona Zoltán și Președintele Cultului Baptist din Ungaria, Mészáros Kálmán. La eveniment a participat și Doamna Irina Comaroschi, Ambasadorul României la Budapesta. Tot în aceeași zi, Ierarhul Giulei a fost prezent la slujba de pomenire care s-a făcut în Catedrala „Sfântul Mihail” din Veszprém, pentru odihna sufletului sportivului român Marian Cozma, în organizarea Arhiepiscopului Gyula Marfa de Veszprém, la ceremonie fiind prezent și tatăl hanbalistului român, Petre Cozma,

împreună cu fiica acestuia, Primarul orașului Veszprém și alți demnitari. Chiriarhul Giulei a săvârșit, la rândul său, o panihidă pentru Marian Cozma.

10 martie – La Reședința Episcopală din Giula PS Siluan i-a primit pe Părintele Imrényi Tibor și soția acestuia în legătură cu o carte tipărită în limba maghiară despre părinți monahi români contemporani și pe Domnul Daniel Negrea, Președintele Autogovernării Minoritare Române din Medgyesegyháza, în legătură cu posibilitatea organizării de slujbe românești pentru românii ortodocși din acest oraș.

11 martie – În altarul bisericii românești din Bichișceaba a fost așezată o nouă Sfântă Masă, frumos lucrată în piatră, realizată prin străduința Preotului paroh Teodor Marc, Consilierul Economic al Episcopiei. Ierarhul Giulei împreună cu Pr. Ic. Stavr. Teodor Marc au fost părtași la acest eveniment.

15 martie – În cea de-a doua Duminică a Postului Mare PS Siluan împreună cu Preotul paroh Ilie Ciocan și cu alți clerici de la Centrul Eparhial au slujit Sfânta Liturghie la biserica din Bătania.

17 martie – Ierarhul Giulei a efectuat o vizită pastorală venerabilei Doamne Preotese Emilia Ciumpilă și fiului acesteia din Bichiș.

18 martie – La Centrul Eparhial din Giula PS Siluan l-a primit pe Domnul Ioan Tat, Președintele Autogovernării Românești Locale din Șărcad, în legătură cu posibilitatea săvârșirii unei sfinte slujbe de Paști pentru credincioșii români din această localitate și

pe Maica Stareță Petronia, de la Mănăstirea Robaia, din Eparhia Argeșului și Muscelului, împreună cu un grup de maici.

22 martie – În Duminica a 3-a din Sfântul și Marele Post, PS Siluan a făcut o vizită pastorală la biserica din Aletea, săvârșind Sfânta Liturghie cu Preotul paroh Alexandru Șereș și cu alți clerici de la Centrul Eparhial. După săvârșirea Sfintei Liturghii a avut loc o întâlnire cu membrii Consiliului Parohial și a fost vizitat cimitirul românesc al localității, iar în după masa aceleași zile Ierarhul Giulei a participat la o reuniune a Oastei Domnului de la Micherechi.

25 martie – Cu ocazia hramului, de Sărbătoarea Bunei Vestiri, PS Siluan s-a aflat în mijlocul credincioșilor români din Crâstor, săvârșind Sfânta Liturghie împreună cu Preotul paroh Alexandru Șereș și cu alți clerici de la Centrul Eparhial.

26 martie – La Reședința Episcopală din Giula PS Siluan l-a primit pe PS Nicodim al Severinului și Strehaiei și delegația condusă de acesta, care au venit la Giula în vederea pregătirii unui proiect european comun, cu programe oferite pentru românii din Ungaria de către asociații din cadrul Episcopiei Severinului și Strehaiei.

28 martie – La Bichișciaba a avut loc o întâlnire a Domnului Domokos László, Președintele Consiliului Județean, cu reprezentanții cultelor creștine din județ, în vederea programelor de finanțare pentru anul 2009. Din partea Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria a participat PS Siluan și Pr. Consilier Bisericesc Calinic Covaci.

(Continuare în pag. a 4-a)

Evenimente importante din viața Episcopiei în anul 2009

(Urmare din pag. a 3-a)

29 martie – La invitația PS Daniil al „Daciei Felix”, PS Siluan al Giulei și PS Paisie Lugojanul au oficiat Sfânta Liturghie la parohia Toracul Mare din Serbia, înconjurați de un numeros sobor de preoți și diaconi. Sub genericul „Toată suflarea să laude pe Domnul” în aceeași biserică a avut loc și reuniunea corurilor bisericești, ediția I-a, organizată de Parohia Ortodoxă Română Toracul Mare și Institutul de Cultură a Românilor din Voivodina, la care a participat un număr de 12 coruri, din Serbia și România (din cadrul Arhiepiscopiei Timișoarei și Episcopiei Caransebeșului).

30 martie – La parohia din Otlaca Pustă Ierarhul Giulei a săvârșit slujba de înmormântare a credinciosului Alexandru Dumitraș.

31 martie – La Centrul Eparhial PS Siluan a primit vizita Preotului Dorin Tămaș, de la parohia Finteușul Mare din Episcopia Maramureșului și Sătmarului, însoțit de un grup de credincioși.

1 aprilie – În Paraclisul Episcopial din Giula, PS Siluan împreună cu obștea de la Centrul Eparhial au săvârșit Denia Canonului cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul, rânduit de Sfânta noastră Biserică Ortodoxă a se face în miercuria din Săptămâna a 5-a a Postului Mare.

2 aprilie – La Școala Generală românească din comuna Chitighaz, a fost organizată „Ziua Proiect”, sub conducerea Doamnei Profesoare de Limba Română și Engleză Iulia Moldovan. Cu binecuvântarea Ierarhului Giulei, PS Siluan, a participat și Pr. Cosmin Pop, paroh în comuna Jaca, care le-a vorbit copiilor despre Sfintele Paști și însemnătatea icoanei în Biserica Ortodoxă. Ziua a continuat cu un concurs intitulat „Cine știe mai multe despre Sfintele Paști”, între copiii claselor 5-8 și s-a încheiat cu primele noțiuni despre însușirea de către copii a pictării icoanei pe sticlă, îndrumați fiind de către Pr. Cosmin Pop.

La Budapesta a avut loc vernisajul unei expoziții despre diaspora greacă din Ungaria în secolele XVII-XIX, organizată de către Exarhatul din Austria al Patriarhiei Ecumenice, la care au participat, ca delegați ai Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, Preoții Marius Maghiaru și David Pop.

La Giula, PS Siluan l-a primit pe Pr. Consilier Cultural Origen Sabău, efectuând împreună o vizită la Centrul de Documentare și Informare al ATRU și la Liceul Românesc din Giula, în vederea stabilirii detaliilor pentru un program comun cu copiii din România și Ungaria în perioada premergătoare Sfintelor Paști.

3 aprilie – În Paraclisul Epi-

scopal din Giula, Chiriarulhul împreună cu obștea de la Centrul Eparhial au săvârșit, potrivit tradiției, Denia Acatistului Bunevestirii.

5 aprilie – PS Siluan a oficiat slujba Vecerniei în Catedrala Episcopală din Giula, răspunsurile fiind date de către Corul „Capela Polifonica” al preoților și profesorilor din cadrul Seminarului Teologic din Arad, condus de Diacon Prof. Tiberiu Ardelean, profesorul de muzică al Seminarului. După săvârșirea Vecerniei, Corul „Capela Polifonica” a oferit credincioșilor giulani un concert cu cântări specifice Postului Mare, la care a fost prezent și Domnul Consul General Ioan Fodoreanu.

7 aprilie – Sub genericul: „În așteptarea Sfintelor Paști”, la Centrul de Documentare și Informare al ATRU, copii ai Școlii Generale din Giula, ai Școlii Generale „Dimitrie Cantemir” din Oradea și ai Colegiului Național „Samuil Vulcan” din Beiuș s-au reunit și au fost învățați de către Doamna Anca Banda, Directoarea Casei de Cultură „Ioan Ciordaș” din Beiuș și de alți artiști populari din aceeași localitate, să încondeieze ouă și să pregătească ornamente de Sfintele Paști. După programul creațional a fost vernisată expoziția de icoane pascale realizate de copii orădeni sub conducerea

Doamnei Profesoare de religie Adina Gorgan din Oradea. Tot în aceeași zi, la Centrul Cultural de la Liceul Românesc „Nicolae Bălcescu” din Giula a fost organizată o serată despre Patimile Mântuitorului, prezentată de copii de la Școala Generală „Dimitrie Cantemir” din Oradea, sub conducerea Doamnei Profesoare Doina Lung. Programul a fost organi-

Române din Ungaria a fost prezent PS Siluan și o delegație de la Giula și Budapesta.

9 aprilie – La Centrul Eparhial din Giula, PS Siluan i-a primit pe Domnul Mircea Gherboveț, Director Adjunct la DRRP și pe Doamna Aurelia Zmeu, Secretar I la Ambasada României din Budapesta, în legătură cu proiectele ale Episcopiei finanțate de către DRRP.

11 aprilie – În Sâmbăta Floriilor, cu ocazia Praznicului închinat Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, PS Siluan a săvârșit Sfânta Liturghie Arhierescă la Catedrală.

12 aprilie – La Sărbătoarea Floriilor, care este în același timp și ziua onomastică a Pr. Florin Olteanu, PS Siluan a săvârșit Sfânta Liturghie în biserica din Chitighaz, făcând de asemenea, împreună cu Preotul paroh, sfințirea stâlpărilor de Florii, sfințirea a doi prapori noi din biserică și Taina Sfântului Botez pentru copiii Rudolf Kevin Florin și Iuliana Florina.

13 aprilie – În prima zi din Săptămâna Mare, PS Siluan a săvârșit împreună cu Pr. Consilier Bisericesc Calinic, Sfânta Liturghie a Darurilor mai Înainte Sfințite în Catedrala Episcopală și l-a primit, la Centrul Eparhial, pe Domnul Georget Rădulescu, pictor de icoane din Pitești, care a pictat icoanele din catapeteasma Capelei Românești din Budapesta.

15 aprilie – La Centrul de Documentare și Informare al ATRU, a avut loc vernisarea expoziției: „În Spiritul Învierii”, organizată împreună cu Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Bihor, după care a fost prezentat un program artistic de către Ansamblul „Mlădițe de Tezaur” al Casei de Cultură din Beiuș, la această manifestare fiind prezent și Ierarhul Giulei.

16 aprilie – În Joia Mare, PS Siluan a săvârșit în Catedrală Sfânta Liturghie, în cadrul căreia i-a împărtășit pe copiii care participă la orele de religie de la Grădinița și Școala Generală Românească din Giula. Tot în aceeași zi, Chiriarulhul Giulei a acordat un mesaj de Sfintele Paști postului de radio românesc din Seghedin

(Continuare în numărul următor)